

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **Spolek Holý vrch**
sídlem Hvozdečko 14, Bouzov, IČO: 270 00 885
zastoupený advokátem Mgr. Vojtěchem Novotným
sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 17. 8. 2018, č. j. MZP/2018/430/391

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení a podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 17. 8. 2018, č. j. MZP/2018/430/391, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 29. 12. 2017, č. j. MZP/2017/570/825 a toto usnesení bylo současně jako nepřipustné zamítnuto.
2. Předmětným usnesením Ministerstva životního prostředí bylo podle § 96 odst. 1 s odkazem na ust. § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu zahájeno přezkumné řízení ve věci závazného stanoviska posouzení vlivu na životní prostředí ve věci záměru „Těžba vápence v DP Hvozdečko.“
3. Žalobce se v podané žalobě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť považoval za nesprávný skutkový a právní závěr ministra o nepřipustnosti podaného rozkladu a tvrdil, že je dotčenou veřejností v rámci posuzování vlivu předmětného záměru na životní prostředí, který vedl k vydání závazného stanoviska EIA ze dne 3. 10. 2017.
4. Žalovaný správní orgán nejprve soudu zaslal sdělení, že usnesením Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 12. 2018, č. j. MZP/2018/570/1746, které nabylo právní moci dne 18. 1. 2019 bylo přezkumné řízení zastaveno. Tímto usnesením dle žalovaného došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

k uspokojení žalobce ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu a ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), přičemž toto usnesení o zastavení řízení k podanému vyjádření připojil. Na posouzení soudem pak ponechal otázku kompetenční výluky dle ust. § 70 písm. c) s.ř.s. Následně bylo soudu doručeno ještě vyjádření žalovaného k žalobě, v němž se žalovaný vyjádřil k právní povaze žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s. přezkoumatelné soudem.

II. Posouzení žaloby

5. Městský soud v Praze s ohledem na vydané usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 12. 2018, jímž bylo řízení před žalovaným zastaveno, nejprve postupoval podle § 62 odst. 3 s.ř.s. a od právního zástupce žalobce vyžádal vyjádření, zda se žalobce cítí být vydaným rozhodnutím uspokojen. Žalobce podáním ze dne 6. 3. 2019 soudu sdělil, že žalobce se postupem žalovaného cítí být uspokojen, navrhl, aby soud řízení zastavil a současně, aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
6. Z důvodu procesní logiky a procesních institutů soudního řádu správního se městský soud při posouzení žaloby zabýval především povahou napadeného rozhodnutí a přípustností žaloby, a to také pro účel, zda dle návrhu žalobce lze řízení zastavit a přiznat žalobci náhradu nákladů řízení tak, jak to v ust. § 62 odst. 4 stanoví soudní řád správní. Takový postup by totiž přicházel v úvahu jen, pokud by žalobce podal oprávněnou žalobu a pozdější chování žalovaného by takovou žalobu přijalo s tím, že by vydalo rozhodnutí, jímž se práva žalobce uspokojují. Soud se proto pro uvedený účel nejprve zabýval tím, zda je žaloba přípustná.
7. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu ve věcech ochrany veřejných subjektivních práv není podle ustanovení § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přípustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle s. ř. s. nebo zvláštního zákona. Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. vymezuje rozhodnutí, které je podle s. ř. s. přezkoumatelné soudem tak, že je to úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závažně určují subjektivní veřejná práva nebo povinnosti.
8. Soud proto posuzoval, zda žalobou napadené usnesení ministra vnitra ze dne 29. 12. 2017 (a potažmo i rozkladové rozhodnutí) je rozhodnutím, jímž se mění, zakládají, ruší či závažně určují práva a povinnosti žalobkyně podle ustanovení 65 odst. 1 s. ř. s., nebo jde-li o úkon správního orgánu, který tyto definiční znaky nesplňuje a na který tak dopadá výluka dle ustanovení § 70 s. ř. s.
9. V dané věci je napadeným rozhodnutím rozhodnutí ve věci zahájení přezkumného řízení dle § 96 odst. 1 správního řádu. Přezkumné řízení upravené v ust. § 94-97 je dozorcím prostředkem – nástrojem vnitřní kontroly správního orgánu, které je zahajováno k podnětu účastníka nebo z moci úřední, přičemž vždy platí, že závisí na úvaze správního orgánu, zda řízení zahájí či nikoliv. Na zahájení řízení není právní nárok, nicméně, probíhá-li takové řízení a je ukončeno rozhodnutím (a to výlučně s věcným posouzením, zda je přezkoumávané rozhodnutí v souladu s právními předpisy), je takové rozhodnutí vydané v přezkumu dle správního řádu přezkoumatelné soudem.
10. Napadeným rozhodnutím v této věci však není rozhodnutí vydané v přezkumném řízení, ale je jím usnesení, jímž bylo přezkumné řízení teprve zahájeno. Zahájení řízení má pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

ten následek, že řízení probíhá a zjišťují se v něm skutečnosti nezbytné pro závěr, zda je přezkoumávané rozhodnutí zákonné či nikoliv. Jedná se tedy o rozhodnutí procesního charakteru, zde o vedení řízení, a jeho dopad se týká toliko procesní právní sféry. Protože je vydáváno v řízení, které bude ukončeno vydáním finálního rozhodnutí ve věci samé, vůči němuž je přípustný soudní přezkum, je soudní přezkoumání důvodů k zahájení řízení, ponecháno na řízení o přezkoumání konečného (meritorního) rozhodnutí ve věci samé. V jeho rámci soud přezkoumá jak rozhodnutí správního orgánu, tak i jemu předcházející procesní postup, včetně rozhodnutí upravujících vedení řízení. Nejvyšší správní soud ostatně judikoval, že přezkoumává-li soud zákonnost správního rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu, je povinen učinít předmětem přezkumu rovněž i zákonnost správního aktu, kterým bylo přezkumné řízení zahájeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2016, čj. 5 As 203/2015-141).

11. Poskytnutí přímé soudní ochrany vůči rozhodnutím upravujících vedení řízení před správním orgánem by bylo předčasné a mohlo by nepřiměřeným způsobem prodloužit délku řízení před správními orgány. Podstatné však je, že zahájením řízení se ještě nezasahuje do práv účastníků, takové rozhodnutí se ještě nijak nemohlo dotknout práv a povinností žalobce, proto se nejedná o úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Takové rozhodnutí je proto vyloučeno ze soudního přezkumu dle § 70 písm. c) s.ř.s.
12. Podle § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
13. Jelikož žalobce podal žalobu proti rozkladovému rozhodnutí ve věci usnesení, které je ze soudního přezkumu podle ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s. ve spojení s ustanoveními § 65 odst. 1 s. ř. s. vyloučeno, soud v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu jako nepřípustnou odmítl, neboť žalobou napadeným správním aktem nebyly založeny, změněny, zrušeny nebo závazně určeny subjektivní veřejná práva nebo povinnosti žalobce.
14. Odmítnutí žaloby v případě nepřípustnosti žaloby je přednostním procesním důvodem pro rozhodnutí správního soudu o žalobě před důvodem pro zastavení řízení dle § 62 odst. 4 s.ř.s. pro uspokojení žalobce a před aplikací ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. o náhradě nákladů řízení, kterou lze přiznat jen v případě přípustnosti či důvodnosti žaloby a v návaznosti na ni pozdějšího chování žalovaného. Při odmítnutí žaloby lze vrátit jen soudní poplatek, městský soud však s ohledem na posouzení povahy rozhodnutí na žalobci úhradu soudního poplatku ani nepožadoval.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen

advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu